

Script

Dankert & Dankert

Aflevering 10

"Het kruis II"

Auteur Maarten van der Duin

Website www.wildwords.nl

Email maarten@wildwords.nl

Mobiel +31(0)6-38 915 590

RECAP (VORIGE AFLEVERINGEN)

- 9 Robert komt uit het Koetshuys met het lichaam van Tom in zijn armen.
- 9 Vrienden van Robert vragen Pieter om hem te verdedigen en geven hem een blanco cheque.
- 9 De officier van justitie toont foto's, waaruit blijkt dat Robert een relatie had met Toms vrouw.
- 9 Ondertussen wordt Jelle overstelpt met rozen van een dankbare cliënte.
- 9 Hij probeert deze Monica op afstand te houden en zegt dat hij alleen 'grote zaken' doet.
- 9 Monica heeft de tennisclub in brand gestoken om alsnog met Jelle in contact te komen.

1 EXT. WEILANDEN & SCHUTTERSVELD / OCHTEND 1

Een aangename lente-ochtend. Uitgestrekte weilanden rondom. Geknisper van krekels, vogelgetjilp en het piepen van een fiets. In gedachten verzonken rijdt Pieter Dankert slingerend over een landweg.

PIETER (V.O.)

Niemand verdraagt onrecht. Als een omaatje wordt opgelicht of een kind verstoten door z'n moeder, dan schiet de hele wereld te hulp.

Hij passeert een rijtje wilgen die ruisen in de wind, en een koe die hem glazig nakijkt.

PIETER (V.O., CONT.)

Maar blijkt iemand schuldig, dan staat hij alleen. Jaren van vriendschap zijn ineens niets meer waard.

Op een veldje in de verte wordt een enorme paal met vereende krachten overeind gezet. Bovenop de paal prijkt een vogel van stro. De voorbereidingen voor het Koningsschieten.

PIETER (V.O., CONT.)

Medelijden met een slachtoffer, dat is makkelijk. Maar met de dader? Of is dat teveel gevraagd?!

Hij is aangekomen bij het veldje en zet zijn fiets tegen het hek. Het vaandel van *Scutterie Sint Joris* hangt naast de luifel van een partytent, waar schuttersleden in en uit lopen. Verschillende van hen dragen al historische kledij.

PIETER (V.O., CONT.)

Waarschijnlijk wel. We zijn beter in veroordelen, dan vergeven.

Ysbrand Wedemeijer loopt achteruit om de paal te inspecteren.

YSBRAND

(Roept) Ietsje naar links. Houden zo!

De paal wordt vastgezet en Ysbrand ziet naast zich Pieter Dankert belangstellend toekijken.

YSBRAND (TEGEN PIETER, CONT.)

We zijn er klaar voor.

PIETER

Ik zie het.

Ysbrand knikt naar de vogel van stro bovenop de paal.

YSBRAND
Wie hem er vanaf schiet, wordt onze
nieuwe koning.

Pieter knikt.

YSBRAND (CONT.)
(*Voor zichzelf*) En dat is hopelijk
niet zo'n schoft als de vorige.

Pieter haalt de blanco cheque uit zijn jas.

PIETER
Het loopt allemaal anders dan verwacht,
dus ik kan me voorstellen dat je deze...

Zonder iets te zeggen neemt Ysbrand de cheque bijna
beschaamd in ontvangst.

YSBRAND
Nooit heeft hij iets gezegd. Over die
affaire. De vrouw van z'n beste vriend!

PIETER
Het zal niet makkelijk zijn
geweest.

YSBRAND
Nou, van mij mag hij levenslang
krijgen.

Hij verscheurt de cheque.

YSBRAND (CONT.)
Dat gaat het toch wel worden, nu jij
zijn advocaat niet meer bent?

PIETER
(*Rustig*) Ik heb gezegd dat ik 'm ga
verdedigen. Dus dat doe ik ook. Of ik
nu betaald wordt of niet.

Hij loopt naar z'n fiets en rijdt weer slingerend weg,
verwonderd nagekeken door Ysbrand.

LEADER

2 INT. POLITIEBUREAU / VERHOORKAMER / OCHTEND 1

Met een doodsbleek gezicht staart Agnes voor zich uit. Haar
armen liggen voor haar op de tafel in de verhoorkamer.

WOLTERS

ACHT MAANDEN!! Acht maanden lang
flikflooiën, opgeilen en vozen achter
de rug van je man!

AGNES

(*Krachteloos*) Zo was het niet!

PIETER (TEGEN AGNES)

Rustig maar. Je hoeft geen antwoord
te geven.

WOLTERS

En we hebben ervan genoten, hoor! De
mannen hier. Van ALLE details op de
foto's!

AGNES

Ja, ik weet ook niet hoe die -

WOLTERS

O, nee?!

PIETER (TEGEN RECHERCHEUR)

Moet het nou zo -

WOLTERS (TEGEN AGNES)

Dat is nog steeds niet tot je
doorgedrongen?! Waar die foto's
vandaan kwamen?

Agnes kijkt nu vragend op.

WOLTERS (CONT.)

Van ZIJN fototoestel! Hij WIST het!

Het besef dringt tot Agnes door.

AGNES

Al die tijd...

WOLTERS

Denk daar maar eens over na.

Er valt een stilte, waarin Agnes geschokt voor zich
uitkijkt.

PIETER (TEGEN WOLTERS)

Zullen we het hier even bij laten? Je
ziet dat ze er stuk van is.

WOLTERS

Ach, donder toch op! Alsof ze daar nu

pas achterkomt!

PIETER

Waarom zo agressief?! Okee,
mevrouw Dekker ging vreemd. Punt.
Geen enkele reden om zo te
schreeuwen.

WOLTERS

Het klopt allemaal precies! Het
motief, de aanleiding.

Agnes kijkt hem niet-begrijpend aan.

WOLTERS (TEGEN AGNES, CONT.)

Die hele moord hebben jullie samen
gepland.

Agnes begint verbijsterd haar hoofd te schudden.

WOLTERS (CONT.)

Op de avond van de moord kwamen
jullie erachter dat hij alles wist.

AGNES

(Hard) Dat is niet waar!

PIETER

(Hard) Rustig blijven!

WOLTERS (VERVOLGT)

(Overschreeuwt hen) Dus moest hij
uit de weggeruimd, zodat jullie
verder konden met jullie
vunzigheid.

AGNES

(Uitzinnig) NIET!

PIETER

Dit verhoor is afgelopen!

Agnes is volkomen overstuur. De rechercheur draait zich weg
om zijn eigen emoties te laten afkoelen. Pieter haalt een
papieren tissue tevoorschijn en geeft die aan Agnes.

AGNES

Ik kende Tom en Robert even lang.
Robbie was de stille. Altijd in de
schaduw van Tom met z'n grappen...
(Bitter) Wat een lol! Maar pas
toen ik met 'm trouwde, zag ik hoe
Tom echt in elkaar zat!

Ze gooit de tissue van zich af op tafel.

AGNES (CONT.)

Vanaf dag één was ons huwelijk een
mislukking. Ik wilde kinderen,
liefde, een gewoon gezin, maar hij...
Alleen z'n werk telde. Die rotbar van
'm. En ik maar wachten tot hij
thuiskwam. Vier uur 's nachts!

De rechercheur is tot bedaren gekomen en luistert toe.

AGNES (CONT.)

Van ellende ben ik ook maar gaan
werken in die kroeg. Om bij 'm te
zijn. Belachelijk gewoon. Want hij
zag me nog steeds niet staan...
(Zacht) Maar Rob wel.

Ze staart voor zich uit bij de herinnering.

AGNES (CONT.)

Als enige zag hij wat er gebeurde. En
hij ving me op... Zo begon het. Een
weekendje weg, een nachtje bij hem...

WOLTERS

En toch kwam je steeds weer terug bij
Tom?

Geëmotioneerd haalt Agnes haar schouders op.

AGNES

Ergens hoopte ik dat hij jaloers zou
worden. Dat hij me weer zou willen...

De tranen schieten in haar ogen.

AGNES (CONT.)

Maar hij vond het wel makkelijk zo,
leek het. 'Ik zeurde niet meer'!

WOLTERS

En Robert?

AGNES

Die heeft hem doodgeschoten.

Ze kijkt Wolters recht aan.

AGNES (CONT.)

Want dat was echt geen ongeluk.
Daarvoor wist Robert teveel van
kruisbogen.

Pieter legt zijn hand waarschuwend op haar arm.

AGNES (CONT.)

Hij heeft Tom vermoord. Om mij.

Ze bijt op haar lippen.

AGNES (CONT.)

Want hij weet dat ik uit mezelf nooit bij hem was weggegaan.

3 INT. POLITIEBUREAU / BEZOEKKAMER / OCHTEND 1

Een foto van de zwartgeblakerde resten van een tennisclub.

JELLE (O.S.)

Vier ton voor een nieuwe kantine.

Op een volgende foto trekt een brandweerman de verkoalde wanden van het pand omver.

JELLE (O.S., CONT.)

Van de materiaalkast is niets meer over. Dertigduizend euro.

Met gepaste ernst legt Jelle allerlei schadefoto's voor zich op tafel: een tenniscourt ligt bezaaid met brokstukken.

JELLE (CONT.)

Schoonmaak van de tennisbanen en omringende woningen: Achtduizend.

MONICA

De hele buurt profiteert zeker mee. Krentenkakkers.

Aan de andere kant van de tafel is Monica weinig onder de indruk. In plaats van de foto's bestudeert ze aandachtig het profiel van Jelle.

JELLE (NEGEERT HAAR)

Bij elkaar wordt dat zo'n zes ton. Een flink schikkingsbedrag...

MONICA

Zeker voor een tennisclub waar alleen maar werd gezopen.

JELLE (NEGEERT HAAR)

Maar als we het gooien op 'tijdelijke ontoerekeningsvatbaarheid', ontkom je misschien aan verdere vervolging.

Monica neemt een trek van haar sigaret.

MONICA

(*Bedachtzaam*) 'Tijdelijk ontoerekeningsvatbaar'. Klopt dat wel?

JELLE

Als de rechter het maar gelooft. Er mag geen kans op herhaling zijn.

Met trage bewegingen drukt Monica haar sigaret uit.

MONICA

En wie zegt dat ik niks meer in de fik steek?! Misschien begin ik straks wel aan dat kantoor van jou.

JELLE

Wat wil je nou?! Een paar jaar vastzitten?!

MONICA

Jij weet heel goed wat ik wil...

Jelle zucht en laat zich terugvallen in zijn stoel. Geamuseerd veegt Monica alle foto's bij elkaar.

MONICA (CONT.)

Hou toch op met je plaatjes en je praatjes. Ik wil jou en jij wilt mij.

Met beide handen reikt zij hem het stapeltje foto's aan en buigt zich naar Jelle toe, zodat die een ruime inkijk heeft in haar décolleté.

MONICA (CONT.)

Dus wat gaan we daaraan doen?

Jelle neemt het stapeltje aan en vermant zich.

JELLE

Mevrouw Bremer...

MONICA

Monica.

JELLE

'Monica', je bent een geweldige vrouw. Aantrekkelijk, vol humor en nog rijk ook. Echt een droom voor iedere man. Maar daarvoor ben ik niet hier!

MONICA

(Zwoel) Waarvoor dan?

Tot zijn schrik ziet Jelle dat Monica met een verleidelijke blik haar blouse verder aan het losknopen is.

JELLE

Om jou vrij-... Alsjeblieft, Monica.
Niet hier!

MONICA

Ergens anders wilde je mij niet ontmoeten.

JELLE

Ik hou zakelijk en persoonlijk strikt gescheiden.

MONICA

Heel verstandig!

Ze heeft haar blouse helemaal losgeknoopt en trekt hem uit. Gejaagd steekt Jelle de foto's in zijn tas en staat op.

JELLE

(Beslist) Dit gaat niet werken. Ik zet een andere advocaat op jouw zaak.

Ook Monica is overeind gekomen en zet haar striptease voort.

MONICA

Mooi, dan kunnen wij eindelijk 'persoonlijk' worden.

Halfontkleed beweegt Monica naar Jelle, terwijl hij op de deur ramt:

JELLE

Opendoen, die deur! Doe open!

---

4 EXT. HERBERG HET KOETSHUYS / INGANG & PARKEERPLAATS / MIDDAG

1

Pieter Dankert staat bij de verwelkte bloemen die nog naast de ingang van het café liggen. Hier en daar verregende briefjes en kromgetrokken foto's van Tom Dekker. Achter een raam hangt al een affiche: Te koop.

Agenten gaan het Koetshuys in en uit om de reconstructie voor te bereiden. Officier van justitie Karin komt aangelopen.

KARIN (TEGEN PIETER)

(Vrolijk) Waarde collega!

PIETER

Hai, Karin.

Even een warme glimlach over en weer.

KARIN

Kansloze zaak. Dit keer ga ik je pakken.

PIETER

(*Grijnst*) Wanneer je maar wilt, schat. Ik ben helemaal van jou.

Grinnikend loopt Karin naar binnen.

5 INT. HERBERG HET KOETSHUYS / GELAGKAMER / MIDDAG 1

Onder leiding van rechercheur Wolters worden agenten naar hun plaatsen gedirigeerd op aanwijzingen van Robert en Agnes.

ROBERT

Tieme zat hier. Tussen Ysbrand en Wilco.

Tieme neemt plaats tussen de agenten die al aan tafel zitten, precies zoals in de eerste scene van de vorige aflevering. Her en der zijn kruisbogen neergelegd.

WOLTERS

En mevrouw Dekker?

AGNES

Ik liep op en neer met glazen. Van de tap naar de tafel en weer terug.

WOLTERS

Okee, laat maar zien. (TEGEN AGENTEN)
En jullie waren aan het zingen.

Zonder veel overtuiging neuriën de agenten wat en deinen op en neer alsof ze feestvieren, terwijl Agnes met een leeg dienblad van de bar naar de tafel loopt.

WOLTERS (CONT.)

En de heer Dekker stond achter de bar? Ehh..

Hij draait zich om naar Karin en Pieter die beiden het gebeuren observeren en aantekeningen maken.

RECHERCHEUR (TEGEN PIETER, CONT.)

Zou u misschien?..

Pieter knikt en gaat achter de tap staan, alsof hij Tom

Dekker is.

KARIN

Laten we verdergaan. Het vertrek.

Iedereen behalve Robert staat van de tafel op en beweegt richting uitgang. Daar blijven de twee vrienden staan om te zien wat er in hun afwezigheid is gebeurd.

KARIN (CONT.)

Wat gebeurde er vanaf dit moment?

Het is even stil.

AGNES

Toen vertrok ik, toch? Met een krat lege flessen.

ROBERT

Ja, toen vertrok jij. Door de achteruitgang.

Agnes tilt een denkbeeldig kratje op en loopt vanachter de bar weg naar de achteruitgang.

RECHERCHEUR

Dus nu zijn alleen jullie twee over?
Tom Dekker en jij?

ROBERT

Ja.

Hij slikt iets weg.

ROBERT (CONT.)

(Schor) Ik vertelde hem dat ik een relatie had met zijn vrouw.

KARIN

Waar stond hij op dat moment?

Robert wijst het aan en Pieter komt vlak voor hem staan.

ROBERT (VERVOLGT)

... Al meer dan een half jaar en dat we gek op elkaar waren.

KARIN

En Tom?

ROBERT

Die lachte me vierkant uit. 'Dat wist ik allang', zei hij. 'En weet je wat nou zo grappig is? Ze zal nooit voor

jou kiezen.'

Even lijkt het alsof Robert het weer voor zich ziet.

ROBERT (CONT.)

'Die hele affaire is alleen om mijn aandacht te krijgen'...

KARIN

(Zacht) En wat gebeurde er toen?

ROBERT

(Verontschuldigend) Dat was zo'n klap! Agnes en ik... Ze heeft zo vaak huilend voor mijn deur gestaan. Was hij zonder haar naar huis gereden. Gewoon vergeten...

KARIN

Wat gebeurde er?

ROBERT

Hij bleef maar lachen. En ik werd helemaal gek van die grijns op z'n gezicht. Zo tevreden met zichzelf.

KARIN

En?

ROBERT

Ik greep de kruisboog van Tieme. Die lag op deze stoel. En drukte hem tegen z'n keel...

Hij krijgt van een politieagent een kruisboog aangereikt en drukt die tegen de keel van Pieter.

ROBERT (CONT.)

'En als jij er niet meer bent', riep ik toen. 'Voor wie kiest ze dan?!'

Met een wilde blik kijkt hij naar Pieter voor zich.

ROBERT (CONT.)

'Dan is ze jou meteen vergeten'. Dat zei hij. (Overstuur) En ik wist dat hij gelijk had...

KARIN

(Zacht) En toen?

ROBERT

Toen schoot ik.

Terwijl hij Pieter nog aankijkt, haalt hij de trekker over en er klinkt een droge klik. Iedereen is er even stil van. Voordat iemand het kan voorkomen, schiet opeens Wilco op Robert af en gaat hem te lijf.

WILCO VAN DER MEULEN
Smerige ploert! Hufter! Je kon je lul
niet in je broek houden!

Met zijn vuisten probeert hij Robert te raken waar hij kan, maar Pieter springt ertussen en vangt het merendeel van de klappen op. Dan zijn een aantal agenten toegeschoten en overmeesteren Wilco. Hij wordt afgevoerd.

KARIN
(*Rustig*) Okee. De pijl schiet door
zijn hoofd. Verder.

Pieter laat zich door zijn benen zakken en Robert houdt hem bij zijn middel vast. Hij heeft zijn emoties niet meer onder controle, maar gaat toch verder:

ROBERT
(*In tranen*) Er was bloed. Overal
bloed. Wat moest ik doen?! Ik sleepte
hem naar buiten...

Hij trekt Pieter die half meeloopt, naar de uitgang en het overige gezelschap volgt hem.

---

6 EXT. HERBERG HET KOETSHUYS / INGANG & PARKEERPLAATS / MIDDAG

1

Robert knielt voor de uitgang van het café met Pieter in zijn armen. De rest van het gezelschap kijkt eerbiedig toe.

ROBERT
(*Schor*) En hier stierf hij.

TIEME DIJKSTRA
Hij schreeuwde nog: 'Ik heb het
gedaan! Ik heb hem vermoord!' En toen
kwam Agnes...

Karin knikt en wenkt. Agnes verschijnt om de hoek van het café. Ze staart naar Pieter in de armen van Robert en de beelden van haar stervende man herleven.

KARIN (TEGEN AGNES)
Wat zei jij toen?

Maar Agnes is niet meer in staat om iets te zeggen. Haar hele lichaam schokt en de tranen stromen over haar gezicht.

AGNES (TEGEN ROBERT)
(*Jankend*) Waarom heb je het gedaan?!
Waarom toch?!

Iedereen is aangeslagen door haar emoties. Pieter staat op en klopt zijn kleren af. Karin komt bij hem staan.

KARIN
(*Fluistert*) Ik zei het toch. Geen
speld tussen te krijgen. Jouw cliënt
hangt.

Pieter geeft geen antwoord, maar denkt er het zijne van.

7 INT. ADVOCATENKANTOOR / KANTOOR PIETER / MIDDAG 1

De hele vloer ligt vol met proppen papier. En PLOP! Er vliegt weer een prop bij. Met zijn voeten op z'n bureau zit Pieter onderuitgezakt in zijn stoel. Bijna automatisch scheurt hij een blaadje uit een kladblok en maakt er een prop van. Hij mikt op een rechtopstaande zwartwit foto van zijn vader en moeder op de rand van z'n bureau, maar gooit steeds mis.

In de verte gaat de voordeur open en klinkt de opgewonden stem van Jelle:

JELLE (O.S., UIT GANG)
Dat mens is gestoord! Een striptease
in het politiebureau!

Pieter is in gedachten verzonken en lijkt het niet te horen.

JELLE (O.S., CONT.)
En ik kon geen kant op! Toen ze de
deur opendeden, stond dat wijf al
half in d'r blootje!

Nog steeds verontwaardigd komt Jelle het kantoor binnen.

JELLE (CONT.)
Ze keken me aan of ik haar had
aangerand! Nou ECHT niet! Ik wil
NOOIT meer iets met haar te maken
hebben.

Lichtelijk verbaasd ziet hij hoe Pieter een prop gooit.

JELLE (CONT.)
En ook niet met die brandstichting.
Die heb ik mooi aan Albert gegeven.

Hij wacht op een reactie van Pieter, maar die gooit alweer

een volgende prop en lijkt helemaal niets te horen.

JELLE (CONT.)

Maar eerst heb ik haar nog een goede beurt gegeven. Tegen de glazen wand, zodat het hele korps kon meekijken.

Pieter kijkt verstoord op.

PIETER

Hè, wat?

Jelle gaat naast hem bovenop het bureau zitten.

JELLE

Met die kruisboog-zaak bezig?

Pieter knikt.

PIETER

Die is helemaal rond. Alles klopt.

JELLE

Alleen?

PIETER

Het wil er bij mij niet in.

Hij kijkt naar Jelle en spreidt z'n handen.

PIETER (CONT.)

Waarom NU?! Waarom besluit Robert om het NU te vertellen aan Tom, terwijl die relatie al acht maanden aan de gang was?

JELLE

Schuldgevoel? Of misschien wilde Robert meer dan alleen een affaire?

Pieter schudt z'n hoofd.

PIETER

Het waren twee boezemvrienden!... Hij stond vijftig centimeter vóór hem. Ze keken elkaar recht in de ogen. Net als wij nu. Hoe kan hij dan schieten?

JELLE

Mensen doen rare dingen uit liefde.

PIETER

(Zacht) 'Eén dukaat voor het wapen, twee dukaten voor de bruid, maar voor

een broeder: je eigen huid'.

Jelle kijkt hem vragend aan.

PIETER (CONT.)
Die schutterij van hun. Daar kwam
geen vrouw tussen.

Op dat moment komt Leny met een opengevouwen brief binnen.

JELLE (TEGEN PIETER)
Goeie club!

LENY (TEGEN JELLE)
Oproep voor je.

Terwijl Jelle de brief leest, gooit Pieter weer een prop.
Dit keer valt het fotolijstje naar achteren.

PIETER
Raak.

Hij komt uit zijn stoel en begint z'n jas aan te trekken.

JELLE
(*Verbijsterd*) Dit geloof je niet! Ik
word gedagvaard door Albert in het
proces tegen Monica Bremer!

Hij kijkt Pieter met grote ogen aan.

JELLE (CONT.)
Ik kom NOOIT meer van haar af!

8 INT. SCHUTTERSVELD / MIDDAG 1

ZOEEOEFF. Een pijl schiet rakelings langs een nepvogel de
lucht in. Enthousiaste uitroepen van toeschouwers:

BELANGSTELLENDEN
(*Uitgelaten*) Bijna!

TIEME
(*Vrolijk*) Maar niet helemaal!

Het Koningsschieten is in volle gang en vele omstanders
kijken hoe de schutters in historische kledij omstebeurt
een schot lossen. Wilco heeft net gemist en laat
teleurgesteld zijn kruisboog zakken.

WILCO (TEGEN TIEME)
Laat jij dan maar eens wat zien,
zuipschuit.

Tieme spant zijn kruisboog en legt aan. Een aanmoedigend

gezoem stijgt op uit het publiek: ZZZZZZZZZZZZZZ. De spanning loopt op tot:... ZOEOEFFFF. De staart van de vogel vliegt eraf.

TIEME
(Uitzinnig) Raak! Zag je dat?!

WILCO
(Bromt) Die vogel zit er nog steeds op, hoor.

TIEME
Maar zonder stáart!

Achter hen kijkt Ysbrand Wedemeijer belangstellend toe. Pieter Dankert komt naast hem staan. Ondertussen gaat het schieten verder.

PIETER (TEGEN YSBRAND)
Weet je wat me opvalt? Dat er geen vrouwen meedoen.

YSBRAND
O, er zijn er genoeg die het zouden willen. Maar die komen er niet in.

PIETER
Hoezo?

YSBRAND (CONT.)
'Een vrouw in het spel, maakt het leven tot hel'.

Pieter kijkt hem vragend aan, maar op dat moment barst het publiek uit in een overdonderend gejuich en gejoel. Wilco steekt triomfantelijk zijn kruisboog in de lucht: hij heeft de vogel er vanaf geschoten! Ook Pieter applaudisseert mee. Verderop begint een trommel te roffelen.

YSBRAND (TEGEN PIETER, CONT.)
(Fluistert) De inhuldiging.

Vanaf de partytent marcheert een tamboer richting schietpaal. Hij wordt gevolgd door een vaandrig met het *Scutterie*-vaandel, en een gildebroeder met de zilveren koningsvogel.

YSBRAND (CONT.)
Eigenlijk moet de oude koning die geven. Robert dus.

Pieter knikt. Er valt een eerbiedige stilte, als het kleine gezelschap met de vlag driemaal rond de schietpaal loopt.

YSBRAND (CONT.)

Om de boze geesten te verdrijven.

Pieter grinnikt. Het gezelschap is voor Wilco aangekomen, die op één knie is gaan zitten. Heel plechtig hangt de gildebroeder het koningszilver rond de nek van Wilco.

YSBRAND (CONT.)

Dit zijn oeroude rituelen. Zo gaat het al eeuwenlang.

Weer knikt Pieter, maar dan betreft opeens zijn gezicht. Er begint een kwartje bij hem te vallen.

PIETER

Een toneelspel, verdomme. Het is allemaal één groot toneelspel.

Ysbrand kijkt verbaasd opzij, maar Pieter baant zich al een weg door de menigte. Bij het hek grijpt hij zijn fiets en scheurt weg door de weilanden. De ceremonie op het schuttersveld gaat ondertussen gewoon verder.

9 INT. POLITIEBUREAU / VERHOORKAMER / MIDDAG 1

Met een gezicht op onweer gaat Jelle aan een tafeltje zitten en trekt zijn jasje recht.

RECHTER-COMMISSARIS (O.S.)

Wat is uw naam?

Meteen kijkt Jelle verontwaardigd naar het tweetal tegenover hem: Advocaat Albert van Praag en de rechter-commissaris die volkomen blanco terugstaren.

JELLE

Wat is dit voor onzin? Jullie weten dondersgoed hoe ik heet.

ALBERT

(Sust) Jelle, dit is alleen maar voor het verslag.

Jelle zucht.

JELLE

Mijn naam is Jelle Dankert. Jee-ee-dubbel el-ee...

RECHTER-COMMISSARIS (ONDERBREEKT)

Dankuwel. Bent u bekend met mevrouw Monica Bremer?

JELLE

Dat kun je wel zeggen ja!

Tot zijn schrik ziet hij hoe de rechter-commissaris meteen een aantekening maakt. Albert observeert hem afwachtend.

JELLE (CONT.)

(*Corrigeert zichzelf*) Maar alleen zakelijk. Verder niks. Gewoon een cliënt.

RECHTER-COMMISSARIS

(*Citeert*) 'Je bent een droom van een vrouw, bloedmooi en rijk', heeft u dat tegen haar gezegd?

JELLE (ONDERBREEKT)

Ho-ho-ho! Ik ben advocaat, ik zeg zovéel!

ALBERT

Jij hebt meermaals met haar geflirt, beweert mijn cliënte.

JELLE

HET IS PRECIES ANDERSOM! Zij kon niet van MIJ afblijven! Zij liep constant achter MIJ aan!

RECHTER-COMMISSARIS

(*Rustig*) 'Ik ben jaloers op iedere man die jou krijgt'. Zijn dat uw woorden?

JELLE

Het zal best, maar dat betekent nog niet...

Hij ziet hoe de rechter weer een aantekening maakt.

JELLE (CONT.)

Jongens, die vrouw spoort niet. Geloof me.

RECHTER-COMMISSARIS (NEGEERT HEM)

(*Onverstoorbaar*) En heeft u haar ook gezegd dat u alleen 'grote zaken' wilt doen?

JELLE

Ik wil IEDERE zaak doen waar zij niks mee te maken heeft.

RECHTER-COMMISSARIS

Geen verkeersovertredingen, geen
burenruzies, alleen 'grote' zaken,
zoals brandstichting?

JELLE

Ja, hoor! Straks ben ik nog degene
die haar daartoe heeft 'aangezet'!

Het tweetal aan de andere kant van de tafel reageert niet.
Jelle begrijpt dat hij de spijker op z'n kop slaat.

JELLE (CONT.)

(Roept uit) Dit is belachelijk!

10 INT. POLITIEBUREAU / CEL ROBERT / MIDDAG 1

**CROSS: 11 INT. POLITIEBUREAU / VERHOORKAMER / MIDDAG 1 (DIRECT
VERVOLG VAN 9)**

CEL: Met een klap valt de zware deur achter Pieter dicht.

PIETER

Dat zat me de hele tijd dwars:
'waarom draagt hij het lichaam van
Tom naar buiten'?!'

Robert staat gelaten in een hoek van zijn cel.

PIETER (CONT.)

Eerst schiet je hem dood, dan til je
hem naar buiten en vervolgens
verschijnt Agnes om de hoek. Waarom?!

ROBERT

Ik was in paniek en zocht hulp -

PIETER (ONDERBREEKT)

Het was een toneelspel, hè?! Jullie
wilden dat iedereen jou naar buiten
zag komen.

Robert kijkt hem oprecht bevreemd aan.

ROBERT

Ik begrijp niet wat je -

PIETER (ONDERBREEKT)

En al die tranen tijdens de
reconstructie. Eén groot toneelspel.

ROBERT

(Niet-begrijpend) Kom je me DAT

vertellen?!

Pieter laat een stilte vallen en kijkt hem doordringend aan.

PIETER
(Zacht) Zij heeft geschoten, hè?!
Agnes heeft die kruisboog op de keel
van haar man gezet en geschoten.

Robert kijkt hem verwonderd aan en schiet dan in de lach.

ROBERT
Een vrouw met een boog?! Ze weet niet
eens wat vóór of achter is.

Weer een stilte, waarin Pieter hem probeert te peilen.

PIETER
Hooft dat ook bij jullie 'scutterie'?
De schuld op je nemen ook al heb je
niets gedaan...

ROBERT
Ik HEB het gedaan.

CUT TO:

VERHOORKAMER: Het rood-aangelopen gezicht van Jelle:

JELLE
Ik heb er NIKS mee te maken! Die hele
brandstichting niet.

Stoïcijns luisteren de rechter-commissaris en Albert naar hem.

JELLE (CONT.)
En als ik de aanleiding was, dan
spijt me dat verschrikkelijk. Maar ik
ben niet verantwoordelijk!

Fel tikt hij met zijn vinger op tafel ter ondersteuning van zijn woorden.

JELLE (CONT.)
ZIJ-heeft-die-brand-gesticht. Niet ik!

CUT TO:

CEL: Pieter staat met zijn gezicht vlakbij dat van Robert en praat op hem in.

PIETER

Waarom doe je dit? Uit eergevoel?
Moet je per se een vrouw verdedigen,
ook al ga je daarvoor twaalf jaar de
cel in?

ROBERT

Agnes leefde zelf jaren in een cel,
want Tom keek niet naar haar om. Zij
is al genoeg gestraft.

PIETER

Dus neem jij het maar op je?! (*Spot*)
Uit een soort 'ridderlijke' moraal?!

CUT TO:

VERHOORKAMER: Jelle is inmiddels het kookpunt genaderd:

JELLE

Natuurlijk noem ik haar 'de
prachtigste vrouw ter wereld'.
'Een engel'!

Hij buigt zich voorover naar de rechter en Albert.

JELLE (CONT.)

Maar dat stelt helemaal niks voor.
Want ik zeg het tegen iedereen.

CUT TO:

CEL: Robert kijkt Pieter rustig in de ogen:

ROBERT

(*Weloverwogen*) Ik had het motief, de
gelegenheid en ik heb bekend. Ik
aanvaard mijn straf en daar verander
jij als mijn advocaat, niets aan...

PIETER

Waanzin.

12 EXT. BOERDERIJ HENDRIK / ERF / AVOND 1

De avond is gevallen boven de boerderij. Alleen het raam
van de keuken is verlicht en we horen de stem van Hendrik:

HENDRIK (V.O.)

Je zégt wel dat je niks met haar had.
Dat ze gewoon 'een cliënte' was...

CUT TO:

13 INT. BOERDERIJ HENDRIK / KEUKEN / AVOND 1

Aan de keukentafel zit Hendrik met zijn zonen Pieter en Jelle te eten. Terwijl hij aardappels opschept uit een pan:

HENDRIK (CONT.)

Maar iemand geeft niet voor niets
zoveel rozen...

PIETER

(*Kauwend*) En een gouden horloge!

HENDRIK

Dan moet er echt wel het één en ander
zijn gebeurd.

Van verontwaardiging krijgt Jelle geen hap meer door zijn keel.

JELLE

Monica Bremer was een cliënte. Meer
niet! Ze had een stapel parkeerbonnen
niet betaald en ik -

Hij ziet de laconieke blikken van Pieter en Hendrik en heeft niet door dat ze hem zitten te stangen.

PIETER

Tegen ons kun je het gerust zeggen,
hoor. Wij zullen je niet veroordelen.

JELLE

Ik heb niks met haar gehad! Erewoord!

HENDRIK

(*Goedig*) Dat is het hele probleem.
Jouw woord is niks meer waard.

Jelle kijkt zijn vader vragend aan.

HENDRIK (CONT.)

Je zegt tegen Monica dat ze een
kanjer is en tegen ons dat je niks
met haar wilt. Wat moeten we nou
geloven?!

Jelle wil iets zeggen, maar houdt z'n mond. Hendrik gebaart naar een portret tegen de muur en we herkennen de zwartwit vrouw die ook al op het bureau van Pieter stond.

HENDRIK (CONT.)

Dan was je moeder wel anders. Die zei
altijd precies wat ze dacht. Recht
voor z'n raap. Niet altijd even

makkelijk, maar wel duidelijk.

Jelle kijkt voor zich uit en laat dit even bezinken.
Ondertussen denkt Hendrik weemoedig terug aan zijn vrouw.

HENDRIK (CONT.)

En ze déed ook wat ze zei. Op
ziekenbezoek bij wildvreemden. Soep
voor de armen. (*Snuift*) Vind maar
eens zo iemand tegenwoordig!

Ook Pieter is aan het denken gezet.

HENDRIK (CONT.)

Die wordt meteen voor gek
verklaard.

Opeens staat Pieter op van tafel en veegt zijn mond af.

PIETER

Ik moet ehh.. Bedankt.

Voordat iemand kan reageren, is Pieter de keuken al uit.

CUT TO:

14 INT. HERBERG HET KOETSHUYS / GELAGKAMER / AVOND 1

**CROSSCUT MET: 15 INT. HERBERG HET KOETSHUYS / GELAGKAMER /
AVOND 0 (ZIE AFLEVERING 9 SCENE 1) / FLASHBACKS**

HEDEN: Een stapel verhuisdozen in de verlaten gelagkamer.
Geconcentreerd pakt Agnes het serviesgoed in.

PIETER (O.S.)

Ga je ervandoor?

Agnes schrikt op en draait zich om. Pieter is
binnengekomen.

AGNES

Ja, het pand is verkocht. Ik wil hier
zo snel mogelijk weg.

PIETER

En Robert?

Agnes kijkt hem niet-begrijpend aan.

PIETER (CONT.)

Jullie hadden toch een relatie van
acht maanden? Dat is niet niks.

AGNES

Robert zit voorlopig vast.

PIETER

Niet als jij hem helpt.

AGNES

(*Snuift*) Ik zou niet weten hoe.

PIETER

Door te zeggen wie jouw man echt heeft vermoord.

Agnes kijkt hem geschrokken aan.

FLITS: Een doorgedraaide Agnes drukt een kruisboog tegen de keel van haar man Tom, die haar lachend aankijkt.

ROBERT

(*In paniek*) Niet doen, Agnes! In godsnaam, niet doen.

HEDEN: Agnes heeft zich hersteld en kijkt Pieter uitdagend aan.

AGNES

Je was toch bij die reconstructie? Alleen HIJ kan het hebben gedaan.

PIETER

Niemand heeft jou zien vertrekken door die uitgang.

AGNES

Robert heeft bekend!

PIETER

En dat komt jou wel goed uit, hè? Zo'n sukkel ervoor laten opdraaien.

Een pijnlijk getroffen blik van Agnes.

FLITS: De kruisboog drukt tegen de keel van Tom, maar die neemt het helemaal niet serieus.

TOM

(*Lacherig*) Pittig wijffie, hè Rob? maar dat wist jij natuurlijk allang!

ROBERT

(*Panisch*) Tom, hou je kop!

HEDEN: Pieter komt naar Agnes toe.

PIETER (VERVOLGT)
Of had je daarom die relatie met
Robert? Om hem zo gek te krijgen?

AGNES
(*Fel*) Helemaal niet!

PIETER
Waarom laat je hem nu dan vallen?!
Geëmotioneerd schudt Agnes haar hoofd.

AGNES
Je begrijpt er niks van.

FLITS: Met betraande ogen kijkt Agnes naar Robert, terwijl ze nog steeds de kruisboog onder Toms kin houdt.

AGNES (TEGEN ROBERT)
(*Fel*) Nou zeg het maar, Rob! Moet ik schieten of niet?!

Robert kan geen woord uitbrengen.

HEDEN: Agnes kijkt Pieter aan.

AGNES (VERVOLGT)
Ik heb Robert nooit gehad. Hoe graag ik het ook wilde.

Ze pakt een verhuisdoos op en sjuwt hem naar de bar.

AGNES (CONT.)
O ja, hij troostte mij. Ik kon altijd blijven slapen. Maar ik wilde méer!

Ze kijkt Pieter indringend aan.

AGNES (CONT.)
Ik wilde hem voor mezelf. Samenwonen, een andere stad, eindelijk een gezin...

PIETER
En hij?

Agnes kan haar tranen niet meer binnenhouden.

AGNES
Robert niet. Vanwege Tom.

FLITS: In dezelfde emotie drukt Agnes de kruisboog tegen Tom aan en kijkt naar Robert.

AGNES (TEGEN ROBERT)
(*Heftig*) Wie kies je: Tom of mij?! Ik

wil het NU horen! Kies!

ROBERT
(Zacht) Agnes, alsjeblieft...

HEDEN: Agnes is volkomen overstuurt:

AGNES (VERVOLGT)
Altijd stond Tom tussen ons in.

De tranen stromen over haar gezicht.

AGNES (CONT.)
Eerst pakte hij mijn leven af en toen
de man waar ik van hield.

FLITS: De spanning is tot het uiterste opgelopen. De vinger van Agnes spant zich om de trekker. Robert zoekt naar woorden:

ROBERT (TEGEN AGNES)
Hoe kan ik... Tom en ik... We zijn
samen opgegroeid-

ZOE O E F F F. De pijl schiet dwars door het hoofd van Tom en hij zakt gorgelend naar de grond. Robert kijkt Agnes ontzet aan en met een afstandelijke blik staart zij terug.

HEDEN: Pieter is bij Agnes aan de bar komen staan.

AGNES
(Zacht) Ja, ik heb Tom doodgeschoten.

Ze kijkt op naar Pieter die het nieuws laat bezinken. Dan grijpt Agnes in één beweging een kruisboog vanonder de bar en drukt hem tegen Pieters keel.

AGNES (CONT.)
En ik zou het zo wéer doen.

Pieter houdt zich stil, maar z'n hart klopt in z'n keel.

AGNES (CONT.)
Maar het maakt niks uit, want zelfs
nu staat hij nog tussen ons in.

Ze laat de kruisboog zakken.

AGNES (CONT.)
Robert neemt alle schuld op zich,
omdat ik het deed voor hem. Maar hij
wil me niet meer zien, omdat ik zijn
beste vriend heb vermoord.

Het blijft een ogenblik stil.

PIETER

Hij neemt de volle verantwoordelijkheid voor z'n daden. Doe jij dat nou ook!

Agnes kijkt hem onvermurwbaar aan.

PIETER (CONT.)

Laat hem niet vallen. Dat heeft hij niet verdiend.

16 EXT. ADVOCATENKANTOOR / INGANG & STRAAT / OCHTEND 2

Een stralende ochtend. Een gemeentereiniger verwijderd een affiche van de muur, een postbode brengt de post rond en voor het advocatenkantoor staat Monica Bremer in vol ornaat: te korte rok, te doorzichtige blouse en te vrolijk gezicht.

JELLE (O.S.)

(Wanhopig) Nee, hè!

Jelle komt juist aangelopen. Monica zwaait uitgelaten.

JELLE (CONT.)

Wat doe jij hier?!

MONICA

(Vrolijk) Op borgtocht vrij!

Dat is de druppel voor Jelle.

JELLE

(Roept) Wat moet er in godsnaam gebeuren, voordat iets tot jou doordringt?!

Monica kijkt hem niet-begrijpend aan.

MONICA

Hoe bedoel je?

JELLE (CONT.)

(Spelt) Ik-wil-niets-met-jou! Ik wil je geld niet, geen rozen en ook niet...

Hij wringt het horloge van zijn pols en duwt het in haar handen.

JELLE (CONT.)

Ik wil helemaal NIKS van jou. Ik wil niet meer opgebeld worden 's nachts. Je hoeft me niet op te

halen.

Voorbijgangers kijken verbaasd om naar Jelle die helemaal uit z'n dak gaat.

JELLE (CONT.)

NIKS! Niet zakelijk, niet persoonlijk! Want ik word helemaal GEK van jou!

Venijnig prikt hij met z'n vinger tegen z'n hoofd.

JELLE (CONT.)

Hoor je dat?! Knettergek. Dus lazer nou maar op met je parkeerbonnen en je vuurspelletjes. Want ik wil je NOOIT-MEER-ZIEN!!

Een stilte, waarin Monica hem perplex aankijkt.

MONICA

Wie zegt dat ik hier voor jou kom?

Nu staat Jelle met z'n mond vol tanden. Op hetzelfde moment komt Albert van Praag het kantoor uit. Hij heeft zich allercharmantst aangekleed en knikt ongemakkelijk naar Jelle.

ALBERT (TEGEN MONICA)

Zullen we?

Hij houdt z'n arm op en met een laatste blik naar Jelle slaat Monica haar arm erdoorheen. Innig ineengestremgeld vertrekt het tweetal.

Jelle kijkt hen met stomme verbazing na. Dan breekt er een grote grijns door op zijn gezicht.

17 INT. RECHTBANK / ZAAL / MIDDAG 2

Tussen het publiek op de overvolle tribune zit Hendrik Dankert aandachtig toe te kijken. We vallen middenin het betoog van aanklager Karin, terwijl Pieter naast Robert aan een tafel zit en zoekend om zich heen kijkt.

KARIN (O.S.)

(Triomfantelijk) Hoe vaak is moord zo overtuigend bewezen?

Ze kijkt de zaal rond en haar blik blijft even hangen op Pieter die met zijn gedachten ergens anders lijkt.

KARIN (CONT.)

Er was een gericht schot, een sterk motief en de verdachte heeft bekend.

Wat wil je nog meer?!

Ze gaat zitten en er valt even een ongemakkelijke stilte.

RECHTER AREND
Meester Dankert?

Pieter schrikt op en gaat staan.

PIETER
Ja!... Ja. Het was moord.
Maar niet door hem.

Hij wijst naar zijn cliënt en er klinkt een ongelovig gemompel vanaf de publiekstribune.

PIETER (CONT.)
Robert Schuitema heeft zijn vriend
niet omgebracht. Ik weet het, hij
weet het en Agnes Dekker weet het
ook. Maar zolang zij blijven zwijgen,
sta ik met lege handen.

Bijna lacherig richt Karin zich tot rechter Arend:

KARIN
Meneer de rechter, moeten we hier
nog tijd aan verspillen?! Zelfs
zijn vingerafdrukken stonden op het
wapen!

PIETER
Robert heeft alle schuld op zich
genomen. De kruisboog, het
verslepen van het lichaam, allemaal
opzet

KARIN (TEGEN PIETER)
En wat voor bewijs heeft u dan?!
Behalve uw 'intuïtie'? Nou?!

Pieter houdt z'n mond. Een blikwisseling met vader Hendrik tussen het publiek.

KARIN (CONT.)
(Hoont) Denkt u echt uw cliënt
hiermee vrij te pleiten?!

AGNES (O.S.)
Toch heeft hij gelijk.

Iedereen draait zich om naar de deur, waar Agnes is binnen-
gekomen.

AGNES (CONT.)

IK heb het gedaan.

ROBERT

(Geschrokken) Nee! Niet!

AGNES

Ik heb mijn man Tom Dekker omgebracht.

Een zucht van verbijstering gaat door de publiekstribune.

ROBERT

Agnes, alsjeblieft.

Agnes knikt naar Robert.

AGNES

Hij had nooit de trekker kunnen overhalen!

Dan richt ze zich tot Robert.

AGNES (TEGEN ROBERT, CONT.)

(Intiem) Gooi je leven niet weg voor mij. Ik heb het gedaan en ik moet ervoor opdraaien.

Ze komt dichterbij hem toe en Robert gaat staan.

AGNES (CONT.)

Niet voor die moord, want daar heb ik geen enkele spijt van. Maar dat ik vijftien jaar geleden met Tom ben getrouwd...

Ze streelt met haar hand het gezicht van Robert.

AGNES (CONT.)

En niet met jou.

Een enorm rumoer barst los op de publiekstribune.

RECHTER AREND

Orde! Orde!

Hij gebaart naar twee parketwachters die toesnellen om Agnes ter plekke te arresteren. Terwijl ze haar afvoeren, blijft Robert haar aankijken. Dan draait hij zich om naar Pieter die ook is opgestaan.

PIETER (TEGEN ROBERT)

Je bent vrij.

ROBERT

(Emotieloos) Ja.

Beiden weten zich geen houding te geven.

CUT TO:

Pieter is achtergebleven in de rechtzaal en zit onderuitgezakt aan zijn tafel. Vader Hendrik zit als enige nog op de publiekstribune. Verder is de zaal verlaten. Stilte.

Op de gang klinken snelle voetstappen. De deur gaat open en Jelle komt naar binnen.

JELLE

En? Hoe ging het?

HENDRIK

Pieter deed het perfect.

PIETER

Als zij niet was binnengekomen...

HENDRIK

Ze is gekomen en daar heb jij voor gezorgd.

Het drietal blijft in stilte achter in de rechtzaal.
